

ואם תאמר למה [נאמר] אמות? אלא הכל הוא סוד, שאמה היא ששה טפחים, וארבע אמות הרי כ"ד, ואלו כ"ד צרופים של אדנ"י. וזה פ"ד, שנאמר בו: הנמואני נא מעט מים מפרך (בראשית כד,ו).⁴¹ וזה - מעט מים, סלע שמוציא טפין טפין מתוך הרבה מחלוקות.⁴² וכ"ד אלו הם פנגד כ"ד ספרים שבתורה. ובתם: אל ישב ד"ך נכלם (תהלים עד,כא).⁴³

אבל לעתיד לבוא יתחזק הצדיק לגאול אותה [לשכינה בשפע], ואז נאמר: פי תורה חדשה מאתי תצא⁴⁴ (ויקרא רבה יג, ע"פ ישעיה נא,ד). פנגד כל אלה [כל הכ"ד ספרים שבתורה] יצאו כ"ד אחרים, שהם לפנימיות [התורה]. ואז: ושמותי פדכ"ד שמשותף (ישעיה נד,יב). מאיזה מקום [יצאו]? אלא מציון, זה צדיק: פי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלים (ישעיה נג,ג). מהו דבר יהוה? זה סוד הפתוב: פדבר יהוה שמים נעשו⁴⁵ (תהלים לג,ו). זה דבור של הוי"ה, שכל בריות העולם נבראו

ואי תימא אמאי אמות. אלא כלל רזא איהו. דאמה איהי שית טפחים, וד' אמות אנון כ"ד, ואלין כ"ד צרופין דאדנ"י. ודא כ"ד דאתמר בה: הגמאיני נא מעט מים מפרך (בראשית כד, ו). ודא מעט מים, סלע דאפיק טפין טפין מגו פמה מחלוקות. וכ"ד אלין אנון לקבל כ"ד ספרין דאורייתא, ובהו: אל ישב ד"ך נכלם (תהלים עד, כא).

אבל לזמנא דאתי יתתקף צדיק למפרק לה, וכדין אתמר פי תורה חדשה מאתי תצא (ויק"ר יג, ג) לקבל כל אלין פזוק כ"ד אחריןא דאיהו לגו, פדין ושמותי פדכד שמשותף (ישעיה נד, יב). מאן אתר? אלא מציון דא צדיק, פי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים (ישעיה ב, ג). מאי דבר ה'? דא רזא דכתיב פדבר ה' שמים נעשו (תהלים לג, ו) דא דבר דה', דכלהו ברין דעלמא במלולא דשמא קדישא דא אתבריא, דהא בכמה צרופין אצטריך לאתמללא, וכל

41. עי' בהקדמת ת"ז, יד, ע"א.

42. עי' ת"ז תי' כא, מ"ד, ע"א: "ובגין ויך משה את הסלע במטהו פעמיים (במדבר כ, יא) דא גרים דלא נפיק מינה אלא טפין טפין זעיר שם זעיר שם וכמה מחלוקות על אלין טפין ומאן גרים דא, המורים".

43. עי"ש מז, ע"א.

44. עי' מ"ר שיר השירים פ"ב: "והתורה חוזרת לחידושה"; פסיקתא דרב כהנא פ"ה; פסיקתא רבתי, פט"ו על הסוד תורה חדשה בכתבי רמח"ל עי' כאן בתיקונים, תי' יח, לג, סוף נד; קנאת ה' צבאות עמ' קז, אדיר במרום עמ' קפד.

45. עיין קל"ח פתח יח עמ' נא-נב.